

דף מא:

עין משפט א.

יו"ד סימן ו סעיף א

- א. בכל דבר התלוש שוחטין בין בסכין בין בצור^ב וכו', וכיוצא מדברים החותכים^ג והוא שיהיה פיו חד ולא יהיה פגום.
- ב. שוחטים בקרומית של קנה האגם אבל לא בשאר קנים שקסמין נבדלים מהם^ד ויש לחוש לנקיבת הסימנים.
- ג. סכין שצידו אחד מגל וצדו השני יפה לא ישחוט בצד היפה לכתחילה^ה גזירה שמא ישחוט בצד האחר, ואם שחט בצד היפה שחיטתו כשרה.

הגה: ה"ה בסכין ארוך שיש בו פגימה אסור לשחוט בו אפי' במקום היפה^ו, ואפי' כרך מטלית על הפגימה, ואם שחט בו ואומר ברי לי שלא שחטתי במקום הפגימה שחיטתו כשרה^ז, אפי' לא כרך מטלית על מקום הפגימה.

הגה: ביו"ט שא"א להשחיז הסכין, וכן בחול בשעת הדחק מותר לשחוט גם לכתחילה בכרך מטלית על מקום הפגימה^ח. ולכתחילה יש להזהר אפי' אין לסכין פגימה רק בין הסכין למקום התפיסה שהיא הקת לא ישחוט

ב. מברייטא חולין ט"ו ושם איתא בן בזוכית, וכך הגיה כאן הש"ך בדברי המחבר דזוכית שוחטין בה ואין שייך קיסמין נבדלין ממנה. ש"ך ס"ק ב'.

ג. ממשנה שם בדף י"ד ע"ב.

ד. והט"ז כתב דאפי' שהקנה לפנינו ובדקנו אותה ולא מצאנו קסמין נבדלים ג"כ השחיטה אסורה, דחיישינן שנבדל ממנו קיסם באורך בענין שעדיין נשאר חלק וניקב הסימן, והש"ך חלק ע"ש.

ה. ממשנה שם דף ט"ו ע"ב.

ו. הרש"ל הוסיף דה"ה שאין לשחוט לכתחילה בסכין שיש בו עוקץ חד בראשו שלא יעביר הסכין ויעשה חלדה, ובדיעבד כשר ואפי' לכתחילה בשעת הדחק כגון שהוא בדרך שנוהגים לתחוב קיסם בראשו. ט"ז ס"ק ב'. וכן כתב הש"ך בס"ק ד'.

ז. ובלבד שידע מקיומה של הפגימה לפני כן ונזהר ממנה, אבל בלא ידע ממנה כלל אינו נאמן שנזהר. ט"ז ס"ק ג'.

ח. מטור ואשרי בריש פ' ערבי פסחים, וכן כתב הב"י שסמך על העיטור והר"ן ועוד, וכתב הש"ך דוקא כשיש בסכין במקום היפה מלא צואר הבהמה.

בו.

*****
את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרם
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com